هفته کتاب فرصتی برای بازاندیشی جایگاه کتاب و کتاب‌خوانی در زندگی فردی و اجتماعی ما است

مدیرعامل خانه کتاب و ادبیات ایران به مناسبت آغاز سی‌وچهارمین دوره هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران پیامی درباره جایگاه این رویداد نوشت

به گزارش پیام آشنا به نقل از ستاد خبری سی‌وچهارمین دوره هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران، ابراهیم حیدری؛ دبیر این دوره از هفته کتاب و مدیرعامل خانه کتاب و ادبیات ایران به مناسبت آغاز این رویداد پیامی به شرح زیر نوشت:

به نام خداوند جان و خرد

همگی می‌دانیم که کتاب، یکی از ماندگارترین دستاوردهای اندیشه بشری و عرصه‌ای برای تلاقی تجربه‌ها، روایت‌ها و افق‌های فکری انسان‌هاست و این کتاب است که فرصت‌ها را برای شناخت جهانی تازه، تأمل در تجربه دیگران و گسترش افق‌های فهم فراهم می‌کند.

سی‌وچهارمین هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران، فرصتی برای بازاندیشی جایگاه کتاب و کتاب‌خوانی در زندگی فردی و اجتماعی ماست. شعار امسال یعنی «با کتاب گفت‌وگو کنیم» بر ظرفیت کتاب برای برقراری ارتباط میان انسان‌ها و شکل‌گیری زمینه‌های تفاهم تأکید دارد. مطالعه ما را با اندیشه‌ها و تجربه‌هایی روبه‌رو می‌کند که می‌توانند پرسش‌های تازه‌ای پیش روی ما بگذارند و زمینه گفت‌وگو درباره مسائل مشترک جامعه را گسترش دهند. به همین دلیل است که بزرگان علوم انسانی معتقدند که «کتاب» در شکل‌گیری فرهنگ شنیدن، اندیشیدن و فهم متقابل سهمی بنیادین دارد.

«با کتاب گفت‌وگو کنیم» دعوتی به واردکردن کتاب در متن زندگی و روابط اجتماعی است. این گفت‌وگو می‌تواند در خلوت خواندن آغاز شود، در خانواده ادامه پیدا کند، در مدرسه و دانشگاه گسترش یابد و در کتابخانه‌ها، محافل ادبی و رسانه‌ها به تجربه‌ای جمعی تبدیل شود. اهمیت این ظرفیت در روزگار کنونی، با توجه به شرایط دشواری که جامعه ما پشت سر گذاشته و همچنان با پیامدهای آن روبه‌روست، دوچندان می‌شود. ما هنوز در سایه جنگ زندگی می‌کنیم و آثار انسانی، روانی، اجتماعی و فرهنگی آن بر تجربه جمعی ما سنگینی می‌کند. جامعه در مواجهه با بحران، به فرصت‌هایی برای بازگویی تجربه‌ها، فهم رنج‌ها و بازسازی پیوندهای انسانی نیاز دارد. کتاب می‌تواند در این مسیر نقش‌آفرین باشد؛ زیرا تجربه‌های انسانی را ثبت می‌کند و امکان تامل درباره رویدادها را فراهم می‌آورد؛ همچنین به انسان فرصت می‌دهد تا با روایت‌هایی درباره تاب‌آوری، فقدان، همبستگی و امید مواجه شود.

قائد شهید امت اسلام حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای (قدس سره) همواره بر اهمیت کتاب، مطالعه و ترویج فرهنگ کتاب‌خوانی تاکید داشتند و توجه به کتاب را از ضرورت‌های پیشرفت فرهنگی و فکری کشور می‌دانستند. تاکید ایشان بر لس با کتاب و گسترش مطالعه، یادآور مسئولیت مستمر همه نهادهای فرهنگی، آموزشی و اجتماعی در فراهم‌کردن زمینه دسترسی مردم به کتاب و تقویت عادت مطالعه است. پاسداشت این نگاه به تلاش پیوسته برای ارتقای جایگاه کتاب در زندگی مردم، حمایت از پدیدآورندگان و ناشران و گسترش فرصت‌های خواندن در سراسر کشور نیاز دارد.

امروز، تحقق آرمان جامعه کتاب‌خوان به مشارکت همه اجزای زنجیره نشر و ترویج مطالعه وابسته است. نویسندگان و مترجمان با آفرینش و انتقال اندیشه، ناشران با سرمایه‌گذاری فرهنگی، کتاب‌فروشان با پیوند دادن کتاب و مخاطب، کتابداران با فراهم‌آوردن فرصت دسترسی و آشنایی با منابع و معلمان و مربوجان کتاب‌خوانی با همراهی نسل‌های تازه، در شکل‌گیری این فرهنگ نقش‌آفرینی می‌کنند. تقویت همکاری میان این گروه‌ها و توجه به نیازهای خوانندگان در شهرها و روستاهای کشور، مسیر گسترش عدالت فرهنگی و دسترسی فراگیر به کتاب را هموار می‌کند.

خانه کتاب و ادبیات ایران نیز با تکیه بر مسئولیت فرهنگی خود، گسترش فرهنگ مطالعه، حمایت از فعالان صنعت نشر، تقویت زیرساخت‌های کتاب و توسعه برنامه‌های ترویجی را دنبال می‌کند. هفته کتاب، فرصتی برای هم‌افزایی بیشتر میان نهادهای فرهنگی، کتابخانه‌ها، مدارس، دانشگاه‌ها، رسانه‌ها و تشکل‌های فعال در حوزه کتاب است تا تجربه خواندن در زندگی روزمره مردم حضوری پررنگ‌تر پیدا کند.

امیدوارم سی‌وچهارمین هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران، با مشارکت اهالی قلم، ناشران، کتابداران، کتاب‌فروشان، مروجان کتاب‌خوانی و همه علاقه‌مندان فرهنگ، زمینه‌ساز گسترش انس با کتاب و تقویت گفت‌وگو در جامعه باشد؛ گفت‌وگویی که از خواندن آغاز می‌شود، با شنیدن و اندیشیدن عمق می‌یابد و در پیوند میان انسان‌ها و تجربه‌های آنان استمرار پیدا می‌کند.

ابراهیم حیدری- مدیرعامل خانه کتاب و ادبیات ایران و دبیر سی‌وچهارمین دوره هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران

قابل ذکر است؛ سی‌وچهارمین دوره هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران با شعار «با کتاب گفت‌وگو کنیم» از بیست‌وسوم تا سی‌ام آبان (۱۴۰۵) در سراسر کشور برگزار می‌شود.

یادداشت اختصاصی

کتابدار؛ فراتر از امانت‌دهی

شهر هنوز در نیمهٔ تاریکی است و خیابان‌ها با چشمان خواب‌آلودشان به استقبال روز می‌روند که او ماندند تمام روزهای سال، بیدار می‌شود بی‌آنکه زنگ ساعت فرصت دوبارهای برای خوابیدن به او بدهد. چای مختصری می‌نوشد، لباس می‌پوشد، کیفش را برمی‌دارد و راهی کتابخانه می‌شود.

مسیر خانه تا کتابخانه را با اتوبوس طی می‌کند؛ اتوبوسی برای او یک کلاس درس متحرک است؛ جایی که هیچ صندلی‌ای خالی از امکان گفت‌وگو نیست. گاهی سر صحبت را با مسافر کناری باز می‌کند. از کتابی می‌گوید که شب گذشته خوانده است، از جمله‌ای که ذهنش را درگیر کرده یا از داستانی که دلش می‌خواهد با دیگران به‌اشتراک بگذارد. اگر هم‌صحبتش دانشجو باشد، از دنیای کتاب‌های مورد نیازش می‌پرسد؛ اگر کارگری خسته باشد، شاید از قصه‌ای کوتاه برایش بگوید که تلخی روزمرگی را کمی سبک‌تر کند. او نمی‌تواند دانسته‌هایش را فقط برای خودش نگه دارد؛ انگار هر کتابی که می‌خواند، چیزی در درونش به او می‌گوید این را با کسی قسمت کن.

این سبک زندگی، به اتوبوس و کتابخانه محدود نمی‌شود. در مهمانی‌های خانوادگی، دورهمی‌های دوستانه و حتی میان گفت‌وگوهای معمولی، رد پای کتاب‌های خوانده‌شده‌اش پیداست. گاهی کسی از او دربارهٔ موضوعی می‌پرسد و او بی‌درنگ خاطره‌ای از یک کتاب، جمله‌ای از یک نویسنده یا روایتی از زندگی آدم‌ها را به میان می‌آورد. برای او دانستن، وقتی زیباست که با دیگری به‌اشتراک بگذارد.

شاید وقتی دانش‌آموز بود، هرگز تصور نمی‌کرد روزی سرنوشتش به کتابخانه گره بخورد؛ با قفسه‌های بلند کتاب، برگه‌های امانت، کارت‌های عضویت و سکوتی که گاهی تمام فضای کتابخانه را در خود می‌بلعد. آن روزها شاید رؤیاهای دیگری داشت؛ فکر می‌کرد قرار است دنیا را از پنجره‌ای متفاوت تماشا کند؛ اما زندگی، او را به جایی رساند که هر روز با هزاران جهان کوچک و بزرگ سروکار داشته باشد؛ جهان‌هایی که روی کاغذ نشسته‌اند و منتظرند کسی در آن‌ها را باز کند.

ساعت کاری شروع می‌شود و مراجعان یکی‌یکی از راه می‌رسند. دانش‌آموزی برای پیدا کردن منبعی درسی، دانشجویی با اضطراب نزدیک شدن به موعد پایان‌نامه، پیرمردی که عادت دارد هر روز ساعتی را در سکوت کتابخانه، روزنامه بخواند و نوجوانی که هنوز نمی‌داند کدام کتاب می‌تواند پنجرهٔ تازه‌ای به روی زندگی‌اش باز کند.

او به استقبالشان می‌رود؛ با همان لبخند همیشگی، حتی اگر شب گذشته خوب نخوابیده باشد، حتی اگر باهایش از ایستادن و رفت‌وآمد خسته باشند. گاهی باید کتابی را از میان صدها عنوان پیدا کند، گاهی باید راهنمایی کند و گاهی فقط لازم است به حرف‌های کسی گوش بدهد که آمده تا در پناه سکوت کتابخانه، چند ساعتی از هیاهوی شهر فاصله بگیرد.

او خوب می‌داند که همه برای خواندن کتاب وارد کتابخانه نمی‌شوند؛ بعضی‌ها دنبال پاسخ‌اند، برخی به دنبال آرامش و بعضی‌ها شاید فقط به جایی نیاز دارند که کسی از آن‌ها نپرسد چرا خسته‌اند.

نظمی که شاید از نگاه دیگران تکراری و خسته‌کننده است، برای او معنای دیگری دارد. کتاب در ذهنش مرجع پاسخگویی است. قفسه‌ها برای او فقط محل نگهداری کتاب نیستند؛ آلبوم خاطراتی هستند از اندیشه‌ها، آدم‌ها، روزهای گذشته و رؤیاهایی که هنوز تمام نشده‌اند.

گاهی شانه‌هایش سنگین می‌شود و چشم‌هایش از نگاه کردن به صفحات و نمایشگرها به تنگ می‌آید؛ با این همه، وقتی کودکی با شوق کتابی را در آغوش می‌گیرد، وقتی دانشجویی پس از مدت‌ها جست‌وجو، منبع مورد نیازش را پیدا می‌کند یا وقتی مراجعه‌کننده‌ای هنگام خروج می‌گوید «ممنون، خیلی کمکم کردید»، خستگی از جسم و روحش زدوده می‌شود.

هیچ‌کس نمی‌داند که سکوت کتابخانه برای او چقدر پرصداست؛ صدای هزاران نویسنده، هزاران شخصیت و هزاران اندیشه که در ذهنش با یکدیگر گفت‌وگو می‌کنند.

او کتابدار است؛ کسی که شاید نامش روی جلد هیچ کتابی نیاید؛ اما هر روز در زندگی چندین خواننده، ردپایی از خود به جا می‌گذارد و چه کسی می‌داند؟ شاید سال‌ها بعد، یکی از همان کودکانی که روزی با راهنمایی او نخستین کتاب را از قفسه بیرون کشید، نویسنده‌ای شود که نامش بر جلد کتاب‌هایی درخشد. آن‌وقت شاید هیچ‌کس ندانَد نخستین چراغ را چه کسی در ذهن او روشن کرد. کتابدارها گاهی همین‌گونه‌اند: چراغ را روشن می‌کنند، بی‌آنکه انتظار داشته باشند کسی نامشان را به خاطر بسپارد. آنها کتاب‌ها را به دست مشتاقان کتاب می‌رسانند؛ اما در حقیقت، هر روز تکه‌ای از روشنایی را به زندگی انسان‌ها هدیه می‌کنند. کتابداری در نگاه نخست شاید شغلی آرام، کم‌تنش و حتی ساده به نظر برسد؛ اما یکی از مشاغل پراسترس، پیچیده و ظریف است که ثمرهٔ آن در افزایش آگاهی عمومی، گسترش فرهنگ مطالعه و پرورش نسل‌های اهل دانش و اندیشه نمایان می‌شود.

سختی‌های حرفهٔ کتابداری را می‌توان در مسئولیت فرهنگی و فکری او دانست؛ آنجا که باید با صبر و حوصلهٔ فراوان، کار مستمر و گاه فرساینده انجام دهد. خود را با دانش روز مجهز کند و با دقت و نظم، منابع و دسترسی آسان مخاطبان به اطلاعات را مدیریت کند. روحیهٔ خدمت‌گزاری، خوش‌برخوردی و قدرت ارتباط، امانتداری و بی‌طرفی و خلاقیت و ابتکار از ویژگی‌های کتابدار است.

کتابدار را نباید صرفاً کارمند یک کتابخانه دانست. او معلمی بدون کلاس درس، پژوهشگری در خدمت دیگران و راهنمایی برای کسانی است که در جست‌وجوی آگاهی هستند. کتابداری بیش از آنکه یک شغل اداری باشد، یک مسئولیت فرهنگی و اجتماعی است. از این رو ضروریست فراتر از پیام‌های تبریک و آیین‌های بزرگداشت، به ضرورت ارتقای منزلت اجتماعی و حرفه‌ای آنان اندیشید در روز کتابدار قدر بدانیم همت و تلاش آنان را.

نجمه‌سیددخت
کتابدار

تأکید رئیس سازمان حج و زیارت بر توسعه زیارت عتبات عالیات و تنوع‌بخشی به بسته‌های زیارتی

رئیس سازمان حج و زیارت در دیدار با سفیر جمهوری اسلامی ایران در عراق، بر ضرورت توسعه زیارت عتبات عالیات، تسهیل حضور زائران ایرانی و فراهم‌سازی زمینه بهره‌مندی اقشار مختلف علاقه‌مند از ظرفیت‌های زیارتی این کشور تأکید کرد

به گزارش پیام آشنا به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی حج و زیارت، علی‌رضا رشیدیان در حاشیه حضور در عراق و در گفت‌وگویی با اشاره به دیدار با محمدکاظم آل‌صادق سفیر جمهوری اسلامی ایران در این کشور، اظهار کرد: در این دیدار درباره توسعه امر زیارت و فراهم کردن زمینه‌های مناسب‌تر برای بهره‌مندی بیشتر زائران ایرانی از ظرفیت‌ها و موقعیت عتبات عالیات عراق گفت‌وگو کردیم.

وی افزود: امیدواریم با حمایت‌های سفیر جمهوری اسلامی ایران و همکاری دولت عراق، زمینه گسترش زیارت و حضور گروه‌های مختلف علاقه‌مند و عاشقان اهل‌بیت(ع) در عتبات عالیات بیش از پیش فراهم شود.

رئیس سازمان حج و زیارت با اشاره به برنامه‌ریزی برای طراحی بسته‌های متنوع زیارتی تصریح کرد: در تلاش هستیم بسته‌های متنوعی متناسب با نیاز و توان گروه‌های مختلف زائران آماده کنیم.

رشیدیان ادامه داد: برای تحقق این موضوع، هماهنگی‌های لازم در سطح دولتی با مسئولان عراقی ضروری است و با حمایت سفیر کشورمان، پیگیری‌های لازم از طریق مسئولان ذی‌ربط و وزارت سیاحه عراق برای اجرایی شدن تفاهم‌نامه منعقدشده در سال‌های گذشته دنبال خواهد شد.

تسهیل زیارت زمینه‌ساز تعمیق روابط دو ملت است

محمدکاظم آل‌صادق سفیر جمهوری اسلامی ایران در عراق نیز با اشاره به ظرفیت‌های گسترده این کشور برای میزبانی از زائران و عاشقان اهل‌بیت(ع) اظهار کرد: وجود عتبات عالیات و مضجع شریف و بارگاه منور اهل‌بیت(ع)، ظرفیت و فرصت ارزشمندی را برای حضور زائران در مناسبت‌های مختلف مذهبی فراهم کرده است.

وی با اشاره به مناسبت‌هایی همچون ماه‌های رجب و شعبان، محرم و صفر و اربعین حسینی افزود: مناسبت‌های مذهبی متعددی وجود دارد که حضور زائران در این ایام، علاوه بر بهره‌مندی معنوی، در تعمیق روابط دو ملت ایران و عراق نیز تأثیر گذار است.

آل‌صادق خاطرنشان کرد: گفت‌وگوهایی با مسئولان عراقی برای تسهیل امر زیارت و افزایش حضور زائران در حال پیگیری است. همچنین موضوع افتتاح دفتر حج و زیارت در عراق را با مسئولان این کشور دنبال می‌کنیم تا شرایط برای حضور هرچه بهتر و ارائه خدمات مناسب‌تر به زائران ایرانی فراهم شود.

سینمای جهان

پارک چان‌ووک خشن‌ترین فیلمش را می‌سازد

پارک چان-ووک فیلم جدیدش با عنوان «راهزنان رتل کریک» را بسیار خشن خواند و گفت وحشیانه‌ترین فیلم کارنامه‌ی خواهد بود

به گزارش پیام آشنا به نقل از ورلد آف رییل، پارک چان‌ووک با فیلم «پیریسر» یا «اولدبوی» صحنه‌های خشنی را خلق کرد از تبریت چکش تا اختاپوس زنده و ... و حالا گفته است فیلم بعدی‌اش حتی وحشیانه‌تر از آن خواهد بود.

در برنامه‌ای که به مناسبت بیستمین سالگرد فیلم «من یک سایبورگ هستم، اما مشکلی نیست» در سینمای هنری سئول برگزار شد، پارک از «راهزنان رتل کریک» یاد کرد و گفت: این فیلم بسیار خشن است. این فیلم خشن‌ترین صحنه‌ها را از بین تمام فیلم‌هایی که ساخته‌ام دارد، در حالی که اثری است که گناه و عشق را بررسی می‌کند

در حالی که پیش‌نویس اصلی فیلمنامه توسط اس. کریگ زالر نوشته شده و او خالق فیلم‌های «تفاهلوک استخوانی»، «نزاع در سلول باوک ۹۹» و «کشیده شده در بتن» است، نباید از خشونت این فیلم تعجب کرد چون زالر به بدن انسان در فیلمنامه‌هایش رحم نمی‌کند.

پارک بیش از یک دهه است که سعی دارد «راهزنان رتل کریک» را برمبنای فیلمنامه زالر بسازد، اما این پروژه درگیر شکل گرفتن بود تا سرانجام شرکت «کلاکسورک» وابسته به برادران وارنر برای نجات اوضاع وارد عمل شد. مثیو مک‌کانهی، پدرو پاسکال، آستین باتلر و تانگ وی برای بازی در این فیلم انتخاب شده‌اند.

این کارگردان کره‌ای گروه قدیمی خود را نیز همراه دارد که شامل چانگ چانگ-هون به عنوان فیلمبردار، جو یونگ-ووک برای ساخت آهنگ و ریو سونگ-هی به عنوان طراح تولید است.

قرار است تولید این فیلم اوایل سال آینده آغاز شود و طبق گزارش‌ها، بودجه آن ۶۰ میلیون دلار تعیین شده است. از دیگر آثار تحسین‌شده پارک «کنیز»، «تصمیم به ترک»، «هیچ انتخاب دیگری نیست»، «بانوی انتقام» و «منطقه امنیتی مشترک» هستند.

سینمای ایران

«پرواز ۶۵۵» به کارگردانی «مسعود ده‌نمکی» به تدوین رسید

فیلم سینمایی «پرواز ۶۵۵» به کارگردانی مسعود ده‌نمکی و تدوین الهام عباس‌زاده، مراحل تدوین را پشت سر می‌گذارد

به گزارش پیام آشنا به نقل از روابط عمومی فیلم، «پرواز ۶۵۵» به کارگردانی مسعود ده‌نمکی و تدوین الهام عباس‌زاده که دوسال پیش پروانه ساخت دریافت کرد، به دلیل وقوع جنگ و فراهم‌نشدن شرایط آغاز تولید، با وقفه مواجه شد و اکنون وارد مرحله تدوین شده است.

این اثر با بهره‌گیری کامل از فناوری هوش مصنوعی ساخته شده و از تجربه‌های متفاوت سینمای ایران در استفاده از این فناوری به شمار می‌رود.

داستان فیلم به حادثه پرواز شماره ۶۵۵ ایران‌ایر اختصاص دارد؛ هواپیمایی که ۱۲ تیر ۱۳۶۷ در مسیر بندرعباس به دبی، بر فراز خلیج فارس هدف موشک نانو آمریکایی «ویلس‌اس وینسنس» قرار گرفت و ۲۹۰ سرنشین آن جان باختند.

با توجه به قرار گرفتن فیلم در مرحله تدوین، احتمال آماده‌شدن آن برای حضور در چهل‌وپنجمین جشنواره فیلم فجر وجود دارد.